

Vichy, 1941 m. gegužės 12 d.

Pp. Lozoraičiui
Turauskui-Šauliui
Škirpai

Brangūs Prieteliai,

Vaduodamasis pažymėjimu dėl trijų nuorašų reikalingumo, rašysiu dabar iš karto visiems trims, nors neturėdamas jokių raštinės lėšų, esu priverstas daryti ekonomiją....

1) Apie karą su smirdžiais (vokiečių) viename susibūrime čionai yra kalbėjęs ir Amerikos ambasadorius Leahy, Darlanui dalyvaujant. Bet amerikiečio uždavinys buvo tuo numatymu atitraukti Darlaną nuo naujų koncesijų Vokietijai dabartinėse derybose Paryžiuje. Kitaip sakant, Darlanas turėjo suprasti, kad Rusija yra Anglų-Amerikos pusėje ir kad dėl to Vokietijai greit bus padarytas galas...! Nuostabiū būdu toks įsitikinimas čia dar daro įspūdį ir užtat flirtas su suskiais pasilieka madoje. Kadangi ir Bogomolovas palaiko tokią opinią ir kviesdamas pas save švedus, suomius, bulgarus etc. atvirai apie tai kalba (apie rusų karą su vokiečiais), tai aš bijau, kad tai nebūtų susitarta tyčia, norint klaidinti visus tuos nayvėlius. O iš tikrųjų Stalinas su Hitleriu ruošiasi naują sudaryti alijansą, kur Maskvą gal pamatysime ne tik fournisseur'o rolėje, bet ir Ašyje. Berlyne tą žinoma geriausia galima išzonduoti.

2) Bergery pasiuntimas Maskvon atrodo einas aukščiau nurodyto tikėjimo kryptimi. Net tokioj paršyvoj mažoj byloj kaip mano privatinų daiktų atgavime iš Maskvos bandytų matyti čia varžymosi intervenuoti, nes vengiama erzinti eventualų išgelbėtoją... Bent dar laukiama paaiškėjimo šiomis dienomis, t.y. Rusijos perėjimo į „demokratijos“ pusę. Man rodos, kad bolševikai dabar čia šnabžda, kad jie vokiečius eliminuos iš vadovaujamos rolės Europoje, neleisdami anglams taip pat užimti senos vietas. Bogomolovas tokį laiką toną nė kiek nejuokaudamas. Et il reçoit, et il reçoit. Net diplomatų tarpe yra žmonių, kurie tiki senosios Rusijos žvaigžde à la Aleksandras I...

3) Atsišaukimų projektai visi geri, tik reikėtų pataisyti kalbą ir ją išlyginti, nes nepatogu kreiptis į tautą kiek šlubuojančiais posakiiais. Manęs nešokuoja nei išpėjimas žydams, nes tie parazitai parodė kas jie tėra buvę net tokiame krašte kaip Lietuva, kur niekas jiems nekludė gyventi ir pogromų nedarė. Jei tarp žydų yra dorų piliečių, tai vistiek ir tie dorieji piliečiai gimdė rusofilus ir svajojo apie rusų imperiją. Žydai galėjo gyventi pas mus nuošaliai, bet jie panoro kištis į mūsų gyvenimą, tad tegu žino, kad jie pasidarė mūsų neprieteliai ir kenkėjai. Čia nėra kokio antisemitizmo, o tik apsigynimo priemonė prieš elementą, kuris naudojami svetima jėga savo parazitiškoms savanaudiškoms vakchanalijoms išdarinėti. Tai yra biauriausia forma de l'abus de droit d'asile. Tik reikia išbraukti posakį, kad Vytautas juos k v i e t ė, nes jis jų nekvieta, o tik leido iš Vokietijos varomiems pas mus apsigyventi tam tikromis sąlygomis. Tų sąlygų jie šiandien nesilaiko et tant pis pour eux! Kad dėl to gali kentėti daug niekuo nekaltų, nieko nepadarysi: ar gali tie nekaltieji garantuoti, kad jie neprigimdytų vaikų rusapalaikių ir visokių komunistų nenaudėlių? Kartą jie mus šitaip sumaltretavo, reikia kad nebūtų bendrai tokios sėklos Lietuvoje. Pusiau priemonės čia tik leis atsirasti tarp jų melagių ir hipokritų, kurie tik išsisukinėja. Žydai po šito eksperimento turi būti išmesti iš Lietuvos gyvenimo, nes jie mums paskelbė savo kovą, užuot pasilikę nuošaly šios mūsų nelaimės metu. Tokio biauraus elgėsi žydai neparodė nei Vokietijoje, nei jokiam kitame krašte. Todėl Lietuvoje jie nusipelnė daug griežtesnių sankcijų negu kitur. Ir tai neturi būti slepiama. Ar yra matyta kur nors Vokietijoje, kad žydas atsisisėstų ant areštuoto kunigo ir tyčiotųsi tuo būdu iš visos lietuvių tautos? Ar buvo kada nors Vokietijoje, kad žydai komisoriautų ir savo rusiškumą skleistų, kaip jie daro pas mus? Tai taip jie supranta mūsų asylum? Iš to darau išvadą, kad atsišaukimo tonas ir tezes yra peršvelnios. Bet tai nereiškia, kad toks atsišaukimas būtų tikrai reikalingas. Geriau bus jo neleisti, bet atėjus valandai viską vykdyti šimtą kartų griežčiau. Galim ta tema tuo tarpu ir patylėti. Aš preferuoju aktus.

Aš neļeisčiau ir atsišaukimo raudonarmiečiams, nes su ta smarve mums nēra reikalo kalbēti, nei kuo nors jos itikinēti : su ja mes turime tik kovoti ne kaip su garbingu priēšu, bet kaip su banditais, nes taip jie isiverzē i mūsu šali.

4) Siunčiu kartu naujā medžiagā i Nouvelles, kuriā prašau idēti dar i numerī Mai 1941. Ta proga pastebēsiu, kad atsižvelgiant i p.2 (šīame laiške) dar nē vienas čionykštis spaudos organas nedrīsta ar negali tū žiniū skelbti. Dar su Rusija vedama vilties politika. Vienas Le Temps išdrīsta retkarčiais padēti sušvelnintā korespondencijā iš Baltijos kraštū, be savo atsakomybēs. Tačiau tomis informacijomis visi domisi, nors aiškiai laiko jas perdētomis : niekas mat nenori tikēti, kad tokia didelē imperija dar būtu tokia supuvusi ir dezorganizuota. Tai atrodo daugumai visai negalimas daiktas. Ta realybe juk netikējo ir mūsu darbininkai...

5) Sueti i kontaktā su Sūretē Générale dēl komunistinēs medžiagos man yra daug keblumo, nes tai yra labai delikatas punktas. Būtu lengvīau tat padaryti per sekretoriū, kurio čia neturiu. Bet teiravausi dēl pačios propagandas īstaigos priēš komunizmā : de ja, tokios čia nēra. Griebiamasi policiniū priemoniū, nemaža ju areštuoja, bet nēra moralinēs akcijas, bent tiesioginēs. Pati valstībēs struktūra eina priēš klasinē kovā, bet dar nejaučiama reikalo atakuoti Maskvos agentus, kurie čia dirba smarkīau negu kada nors. Kai Maskva eis „navodit poriadok v Evropie“ - ji nori ir čia turēti viskā paruošta. Vokietijoje, pasak čionykštio Rusū karo attachē, jau esā 6.000.000 visai gatavū komunistū, kurie tik laukia signalo. Prancūzijoje gi dalykai daug blogīau eina, nes buržuazinē dvasia perdaug gīlias gleidusi šaknis. Bogomolovas čia sakē vienam asmeniui, kad tē prancūzū ūžkietējimē yra sunkiausia nugalēti. Reikētu ilgu metū „na perevospitanije“...

Tiek tuo tarpu. Geriausia linkėjimū

Jūsu

P.S. Kā padarēt su mano atsišaukimo projektu? Ar negalētumēt jo kaip nors suvartoti?